

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. et Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobců: a) J. K.
b) Mgr. L. K.
oba bytem X
oba zastoupeni advokátem JUDr. Tomášem Täubelem, LL.M.
sídlem Sokolovská 68/105, 186 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Magistrát města Kladna**
sídlem náměstí Starosty Pavla 44, 272 52 Kladno
zastoupený advokátem JUDr. Františkem Hrudkou
sídlem Vodičkova 30, 110 00 Praha 1

za účasti: 1) Mgr. L. H.
2) Ing. M. H.
oba bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2022, č. j. OV/3313/22-3/Mi,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2022, č. j. OV/3313/22-3/Mi, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit každému ze žalobců náhradu nákladů řízení ve výši 14 728,50 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejich zástupce JUDr. Tomáše Täubela, LL.M., advokáta.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Osoby zúčastněné na řízení (dále „stavebníci“) dne 12. 8. 2022 ohlásily podle § 105 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), žalovanému stavební záměr „*rodinný dům L.*“ na pozemku parc. č. XA v katastrálním území X. S tímto pozemkem přímo sousedí mj. pozemek parc. č. XB ve spoluvlastnictví žalobců.
2. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím ze dne 15. 8. 2022 (dále „napadené rozhodnutí“) vydal stavebníkům podle § 106 odst. 1 stavebního zákona souhlas s provedením takto ohlášeného stavebního záměru. V napadeném rozhodnutí se mj. uvádí, že stavba bude umístěna v souladu s územním rozhodnutím ze dne 7. 3. 2011, č. j. Výst./115/11-4/Hoř (dále „územní rozhodnutí ze dne 7. 3. 2011“), že půjde o jednopodlažní, zděný, rodinný dům o celkové zastavěné ploše 100 m², umístěný 16 metrů od jižní hranice s pozemkem parc. č. X, že hlavním zdrojem vytápění má být tepelné čerpadlo vzduch-voda umístěné severně od rodinného domu a že u něj bude umístěn zahradní domek s krytým parkovacím stáním.
3. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci dne 14. 10. 2022 žalobu podle § 65 odst. 1 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“).

Obsah podání účastníků a osob zúčastněných na řízení

4. Žalobci v žalobě uvádějí, že v dané lokalitě vedle pozemku parc. č. XA vlastní též pozemek parc. č. st. XB, jehož součástí je stavba soukromé základní školy č. p. XC. Krom toho je žalobce a) dále vlastníkem pozemku parc. č. XD.
5. Soud pro přehlednost předkládá náhled předmětných pozemků v katastrální ortofotomapě:

6. Žalobce a) je zakladatelem této školy a jednatelem společnosti 4. z. š. H., s.r.o., která ji provozuje. Ve vztahu ke stavebnímu záměru byl žalobce a) jakožto výlučný vlastník pozemku parc. XA v roce 2011 účastníkem územního řízení, v němž bylo vydáno územní rozhodnutí ze dne 7. 3. 2011. Účastníky tohoto řízení byli i předchozí spoluvlastníci pozemku parc. č. XB (J. M., A. P., J. K. st., J. K. ml. a J. K.).

7. Stavebníci poprvé neúspěšně usilovali o povolení stavebního záměru v květnu 2022. Žalobci s provedením stavebního záměru již tehdy nesouhlasili a v daném stavebním řízení se domáhali účastenství. Žalovaný usnesením ze dne 8. 6. 2022, č. j. OV/2360/22-2/Mi (dále „usnesení ze dne 8. 6. 2022“), rozhodl, že žalobci nejsou účastníky řízení, neboť nemohou být provedením stavebního záměru dotčeni. Krajský úřad Středočeského kraje (dále „krajský úřad“) svým rozhodnutím ze dne 29. 8. 2022, č. j. 108330/2022/KUSK (dále „rozhodnutí ze dne 29. 8. 2022“), předmětné usnesení k odvolání žalobců zrušil pro nezákonnost a stavební řízení zastavil pro neodstraněné vady žádosti. V odůvodnění dle žalobců potvrdil, že měli být považováni za účastníky stavebního řízení.
8. Žalobci namítají, že žalovaný vydal souhlas s provedením stavebního záměru, aniž s nimi jednal jako s účastníky řízení a aniž zohlednil jejich nesouhlas jakožto vlastníků dotčených pozemků, který vyjádřili již v červnu 2022. Bez souhlasu dotčených vlastníků ve smyslu § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona přitom nebylo možné napadené rozhodnutí vůbec vydat, a záměr tak měl být posouzen ve standardním stavebním řízení. Účastenství žalobců bylo potvrzeno rozhodnutím krajského úřadu ze dne 29. 8. 2022. O účelovosti postupu žalovaného dle žalobců svědčí též skutečnost, že napadené rozhodnutí bylo vydáno hned další pracovní den po ohlášení. V této souvislosti žalobci upozorňují, že provedení stavebního záměru je nutně spojeno se zvýšeným hlukem a prašností. Pozemek stavebníků navíc není oplocen, a stavební práce tak mohou ohrožovat žáky, kteří pozemek parc. č. XA využívají jako školní zahradu. Jelikož škola funguje až od roku 2018, v územním rozhodnutí ze dne 7. 3. 2011 nemohly být náležitě zohledněny dopady stavebního záměru na její provoz. Žalobce a) navíc může být dotčen na svých právech k pozemku parc. č. XB, který od pozemku parc. č. XC odděluje pouze 4 metry široká veřejná komunikace. Postup žalovaného v dané věci je tak dle žalobců celkově nezákonný a v rozporu se zásadou ochrany legitimního očekávání, zásadou nestrannosti a rovnosti, zásadou dobré správy a zásadou, že veřejná správa je službou veřejnosti.
9. Žalobci dále namítají, že ohlášený stavební záměr odporuje územnímu rozhodnutí ze dne 7. 3. 2011, jehož neoddělitelnou součástí je geometrický plán z listopadu 2010. Konkrétně tento rozpor spočívá v umístění stavby blíže k hranici s pozemkem parc. č. X než dle geometrického plánu, jejím celkově odlišném půdorysu, a dále v umístění tepelného čerpadla a zahradního domku, se kterými územní rozhodnutí ze dne 7. 3. 2011 vůbec nepočítalo.
10. Žalobci konečně namítají, že provedení stavebního záměru zasáhne do jejich vlastnického práva a do činnosti základní školy, resp. bezpečí a zdraví žáků. Kromě zvýšeného hluku a prašnosti ze stavební činnosti je totiž může negativně ovlivnit hluk z tepelného čerpadla, čímž jim vznikne vážná újma.
11. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Podle žalovaného nebyl k vydání napadeného rozhodnutí nutný souhlas žalobců, protože nejsou dotčenými vlastníky ve smyslu § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona. Pozemky parc. č. XA a XB se stavebním záměrem totiž přímo nesousedí a pozemek parc. č. XC nemohl být výstavbou jakkoliv dotčen, jelikož se jedná o poměrně jednoduchou dřevostavbu o standardní velikosti, která bude umístěna 15 až 18 metrů od společné hranice pozemků. Účastenství žalobců nemohla založit ani instalace tepelného čerpadla, které je dle závazného stanoviska Krajské hygienické stanice ze dne 17. 12. 2021 pouhým nevýznamným stacionárním zdrojem hluku. Tvrzená intenzita zásahu do práv žalobců (z hlediska hluku i prašnosti) se tak žalovanému nejeví jako opodstatněná. Žalovaný dále upozorňuje, že krajský úřad se v rozhodnutí ze dne 29. 8. 2022 otázkou účastenství žalobců ve skutečnosti nezabýval, neboť stavební řízení bylo již

v tu dobu pravomocně zastaveno. Vzhledem k tomu nemůže být důvodná ani související námitka žalobců, že umístění stavebního záměru neodpovídá územnímu rozhodnutí ze dne 7. 3. 2011.

12. Stavebníci se žalobou rovněž nesouhlasí, neboť žalobci nemohli být provedením stavebního záměru na svých právech jakkoliv dotčeni. Žalobci původně s provedením stavebního záměru souhlasili, problém nastal až při sjednávání smlouvy o výstavbě komunikace. Celá žaloba je do značné míry vykonstruovanou záležitostí, která se z věcné roviny dostala do roviny osobní. Stavebníci mají za to, že splnili veškeré požadavky územního rozhodnutí ze dne 7. 3. 2011. V srpnu 2018, tedy před začátkem školního roku, dokonce na vlastní náklady oplotili pozemek tak, aby na něj nemohly vnikat děti ze školní zahrady. Jelikož je rodinný dům plánovaný jako dřevostavba, veškeré negativní vlivy zmiňované žalobci jsou ve skutečnosti výrazně nižší než v případě výstavby zděného domu.
13. Na vyjádření žalovaného a stavebníků reagovali žalobci replikou, ve které opakovaně zdůraznili, že nebyly splněny podmínky pro vydání souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru. Neexistuje totiž žádný objektivní důvod k tomu, aby jim bylo jakožto dotčeným vlastníkům znemožněno uplatňovat vůči stavebnímu záměru ve stavebním řízení námitky. Nelze zároveň připustit, aby bylo napadené rozhodnutí vydáno bez jejich souhlasu ve smyslu § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona. Dále žalobci tvrdili, že stavebníci protiprávně umístili část oplocení na pozemek parc. č. X.
14. Ve vyjádření ze dne 22. 5. 2023 žalovaný uvedl, že stavební záměr již byl realizován a dne 26. 4. 2023 byla provedena jeho kontrolní prohlídka se závěrem, že rodinný dům lze řádně a bezpečně užívat.

Posouzení věci soudem

15. Napadený souhlas vydaný podle § 106 stavebního zákona představuje rozhodnutí žalovatelné podle § 65 a násl. s. ř. s. [viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017-43].
16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobami k tomu oprávněnými a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud vycházel v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je podle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. vázán.
17. Ačkoliv účastníci požadovali nařídit jednání, soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť při přezkumu napadeného rozhodnutí zjistil důvod pro postup podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
18. Podle § 104 odst. 1 písm. a) stavebního zákona „[o]hlášení stavebnímu úřadu postačí u stavby pro bydlení a pro rodinnou rekreaci s jedním podzemním podlažím do hloubky 3 m a nejvýše s dvěma nadzemními podlažími a podkrovím“.
19. Podle § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona „[k] ohlášení stavebník připojí souhlasy osob, jejichž vlastnické právo nebo právo odpovídající věcnému břemenu k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být prováděním stavebního záměru přímo dotčeno; souhlas musí být vyznačen na situačním výkresu“.
20. Podle § 106 odst. 1 stavebního zákona „[j]e-li ohlášení úplné a je-li ohlášený stavební záměr v souladu s obecnými požadavky na výstavbu, se závaznými stanovisky, popřípadě rozhodnutími dotčených orgánů, s územním rozhodnutím nebo regulačním plánem nebo veřejnoprávní

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, jde-li o stavbu či terénní úpravu podle § 104 odst. 1 písm. a) až i), [...] stavební úřad vydá souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru do 30 dnů ode dne podání ohlášení“.

21. Obecně lze konstatovat, že vydání souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru představuje rychlejší a procesně jednodušší alternativu oproti stavebnímu řízení. Jedná se o postup určený primárně pro záměry nekonfliktní, u nichž se nepředpokládá střet s veřejnými zájmy ani zásah do práv vlastníků okolních nemovitostí. Jelikož se o vydání souhlasu nevede správní řízení, v němž by mohly dotčené osoby samy hájit svá práva, je třeba striktně trvat na řádném posouzení a splnění všech zákonných podmínek pro vydání souhlasu (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 26. 5. 2020, č. j. 46 A 94/2017-140, odst. 50).
22. Podstatou sporu je v nyní posuzované věci otázka, zda žalobci byli osobami, jejichž vlastnické právo k sousedním stavbám anebo pozemkům mohlo být prováděním ohlášeného stavebního záměru přímo dotčeno ve smyslu § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona. Pokud ano, žalovaný nemohl považovat ohlášení, k němuž nebyl připojen jejich souhlas, za úplné a nemohl vydat se záměrem souhlas.
23. Již z jazykového výkladu citovaného ustanovení („*může být*“) vyplývá, že pro závěr o postavení žalobců jakožto osob podle § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona postačuje samotná možnost přímého dotčení na jejich vlastnickém právu v důsledku provádění stavebního záměru. Oni ani správní orgány tedy za tímto účelem nemusejí prokázat, že k takovému dotčení v případě provádění záměru skutečně dojde. Postačuje pouhá možnost (potencialita) přímého dotčení. Vždy se musí jednat o možnost skutečnou, nikoli zcela hypotetickou, vyplývající z podmínek provádění stavby, např. v souvislosti s hlukem, prachem a otřesy způsobenými stavebními pracemi na staveništi a v jeho okolí (viz například rozsudek NSS ze dne 31. 5. 2023, č. j. 5 As 118/2021-51, odst. 19 a 21).
24. Rozhodující jsou vždy konkrétní okolnosti toho kterého případu. Významná typicky bude vzdálenost nemovitosti posuzované osoby od stavebního záměru, povaha a parametry této nemovitosti i ohlašovaného stavebního záměru. Pro posouzení přímého dotčení jsou relevantní dopady provádění stavebního záměru do sféry posuzované osoby, zejména zvýšenou dopravou, hlukem, prachem, vibracemi apod. (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 2. 2022, č. j. 15 A 111/2020-138, odst. 50).
25. V nyní posuzované věci je nesporné, že žalobci vlastní pozemek parc. č. X, který přímo sousedí s pozemkem, na kterém má být záměr realizován, přičemž dle napadeného rozhodnutí se bude záměr nacházet 16 metrů od hranice s tímto pozemkem. Stavebním záměrem je rodinný dům o zastavěné ploše 100 m² a výškou hřebene 7,92 metru. Napadené rozhodnutí stavbu označuje jako zděný dům (stavebníci uvádějí, že půjde o dřevostavbu).
26. V této situaci žalobci tvrdí dle soudu zcela představitelné dotčení mj. spočívající v tom, že jejich bezprostředně sousedící pozemek parc. č. X bude zasažen zvýšeným hlukem a zvýšenou prašností v důsledku realizace stavebního záměru. I v souhrnné technické zprávě se uvádí, že provádění stavby bude doprovázet zvýšená prašnost a hluk, byť je v ní uvedeno, že tyto negativní dopady na okolí budou průběžně minimalizovány vhodnými opatřeními. Žalovaný a stavebníci tyto a další tvrzené dopady ve svých vyjádřeních relativizují zejména argumentem, že půjde o dřevostavbu, jejíž výstavba nemá tak negativní dopady do okolí jako v případě zděného domu a trvá také kratší dobu. I pokud by soud s tímto argumentem souhlasil, stále platí, že výstavba předmětného, rozměrově nijak zanedbatelného, domu

s ohledem na vzdálenost mezi záměrem a přímo sousedícím pozemkem žalobců, nepochybně může žalobce myslitelně zasáhnout jimi tvrzeným způsobem (hlukem, prachem), byť pravděpodobně méně než v případě výstavby běžného zděného domu. V této fázi však soud nehodnotí přiměřenost dotčení žalobců a věcnou důvodnost jejich výhrad. Jak již soud výše uvedl, k závěru, že žalobci jsou osobami dle § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona, postačí samotná možnost takového dotčení, která zde s ohledem na výše uvedené okolnosti nepochybně je.

27. Pro dokreslení soud podotýká, že sami stavebníci k ohlášení připojili souhlasy vlastníků všech ostatních přímo sousedících pozemků. Není přitom zřejmé, proč právě v případě žalobců by měla být – oproti ostatním mezujícím sousedům – možnost přímého dotčení na jejich vlastnických právech k pozemku parc. č. X prováděním stavebního záměru vyloučena. Ze souhrnné technické zprávy i koordinačního situačního výkresu ostatně vyplývá, že žalobci byli od počátku zahrnuti do okruhu dotčených sousedů, a sami stavebníci zjevně počítali s tím, že i souhlas žalobců budou k ohlášení přikládat (viz pole na situačním výkresu „*Sousedící pozemky: Níže uvedení vlastníci pozemků svým podpisem stvrzují, že byli seznámeni a souhlasí se stavebním záměrem na parcele [...] L.; p. č. X SJM K. J. a K. L.Mgr.“*).
28. Žalobci dále přiléhavě upozornili na to, že při umisťování stavebního záměru byli předchozí vlastníci pozemku parc. č. XA zahrnuti mezi účastníky řízení, přičemž účastenství bylo přiznáno též žalobci a) z titulu vlastnictví nemezujícího pozemku parc. č. XB (viz rozdělovník územního rozhodnutí ze dne 7. 3. 2011). Pakliže v územním řízení bylo vlastníkům předmětných pozemků umožněno hájit svá práva a vyjadřovat se k vlivům stavebního záměru na okolí, není dost dobře přesvědčivě hájitelné, aby v další fázi byla některým vlastníkům mezujících pozemků tato možnost selektivně upírána. Přesně tak ale žalovaný postupoval, neboť kromě žalobců všechny ostatní vlastníky mezujících pozemků za dotčené sousedy ve smyslu § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona považoval (srov. § 106 odst. 2 větu pátou stavebního zákona a rozdělovník napadeného rozhodnutí).
29. Navíc žalovanému byla z předchozího stavebního řízení známa skutečnost, že na provedení ohlašovaného stavebního záměru nepanuje mezi vlastníky mezujících pozemků jednoznačná shoda. Tím spíše bylo úkolem žalovaného, aby ověřil, zda stavebníci k ohlášení připojili souhlasy *všech* dotčených sousedů ve smyslu § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona, a případně aby je vyzval k předložení souhlasů chybějících a poučil je o následcích neodstranění nedostatků ve stanovené lhůtě (§ 107 odst. 1 stavebního zákona). Pokud tak žalovaný nepostupoval, zkrátil žalobce na jejich procesních a potenciálně i hmotných právech, čímž se dopustil podstatného procesního pochybení, které mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 4. 2021, č. j. 57 A 121/2020-80, odst. 39, ve spojení s rozsudkem NSS ze dne 31. 5. 2023, č. j. 5 As 118/2021-51, nebo rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 16. 2. 2021, č. j. 43 A 5/2019-61, odst. 27).
30. Není nicméně pravdou, že by z rozhodnutí krajského úřadu ze dne 29. 8. 2022 vyplýval závěr, že též dle krajského úřadu měli být žalobci účastníky stavebního řízení. Předmětné rozhodnutí je v podstatné části tvořeno rekapitulací odvolání žalobců se závěrem, že stavební řízení již bylo v mezidobí zastaveno, a žádost žalobců o účastenství v řízení se tak stala bezpředmětnou. Věcně se tudíž krajský úřad k otázce účastenství žalobců ve stavebním řízení, resp. k možnosti dotčení jejich vlastnických práv k sousednímu pozemku, vůbec nevyjadřoval. To však nemá na důvodnost žalobní námitky, že v důsledku provádění

stavebního záměru mohla být přímo dotčena jejich vlastnická práva k sousednímu pozemku, vliv.

31. Za této situace, kdy soud již z titulu vlastnického práva žalobců k pozemku parc. č. XA uzavřel, že šlo o osoby dle § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona, bez jejichž souhlasu nemohlo být ohlášení považováno za úplné a napadené rozhodnutí nemohlo být vydáno, se soud již pro nadbytečnost nezabýval tím, zda by žalobcům příslušelo toto postavení i z titulu vlastnictví k jejich dalším pozemkům parc. č. st. XB a parc. č. XC [ve vlastnictví žalobce a)].
32. Soud tímto závěrem samozřejmě nepředjímá, zda námitky žalobců budou ve výsledku důvodné a neříká, že bez jejich souhlasu jistě nebude možné stavební záměr ve správním řízení aprobovat. Žalobci však mají právo na to, aby mohli své námitky ve správním řízení vznést, a mají právo na jejich spravedlivé posouzení a řádné vypořádání ze strany správních orgánů (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 7. 2020, č. j. 2 As 58/2019 - 80, odst. 16–17). Za této situace se soud blíže nezabýval dalšími námitkami žalobců, neboť ty budou v případě trvající absence souhlasu žalobců se stavebním záměrem předmětem příslušného správního řízení. Pro úplnost soud podotýká, že při posuzování stavebního záměru si je třeba také vyjasnit otázku platnosti územního rozhodnutí ze dne 7. 3. 2011 (srov. § 93 stavebního zákona).
33. Soud při přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí nepřihlížel k tomu, že stavební záměr již byl zřejmě v průběhu soudního řízení dokončen, jak jej žalovaný informoval v přípise ze dne 22. 5. 2023. Jak již bylo uvedeno výše, soud při přezkumu napadeného rozhodnutí posuzuje jeho zákonnost (až na specifické výjimky, které nejsou v této věci relevantní) podle skutkového a právního stavu ke dni jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Námitky týkající se umístění plotu stavebníky na pozemek žalobců přesahují rámec tohoto řízení, kterým je přezkum napadeného rozhodnutí žalovaného.
34. Soud z výše uvedeného důvodu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V něm je žalovaný vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
35. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, a proto mu nepřisluší náhrada nákladů řízení. Úspěšným žalobcům naopak právo na náhradu nákladů řízení náleží. Ty představují jednak zaplacené soudní poplatky v celkové výši 10 000 Kč (2 x 3 000 Kč za podání žaloby, 2 x 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě a 2 x 1 000 Kč za podání návrhu na vydání předběžného opatření) a dále náklady na zastoupení advokátem. V souladu s § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), náleží advokátovi za společné zastupování dvou osob [žalobce a) a žalobkyně b)] odměna za každou takto zastupovanou osobu snižena o 20 %. Výše odměny advokáta tak činí 19 457 Kč. Zahrnuje dva úkony právní služby po 4 960 Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 12 odst. 4 advokátního tarifu], dva úkony ve výši 2 480 Kč [za podání návrhu na přiznání odkladného účinku a vydání předběžného opatření podle § 11 odst. 2 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu], a dále náhradu hotových výdajů za čtyři úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Mezi účelně vynaložené náklady soud nezahrnul úkon spočívající v podání repliky, která pouze opakovala žalobní argumentaci. Jelikož je zástupce žalobců společníkem společnosti, která je plátcem DPH, zvyšuje se částka náhrady nákladů řízení o tuto daň ve výši 21 %, tedy o 3 377 Kč (§ 146 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád). Souhrnná výše náhrady nákladů řízení tak činí 29 457 Kč. Soud proto každému

ze žalobců přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 14 728,50 Kč. Náhradu nákladů řízení soud uložil žalovanému zaplatit žalobcům ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jejich zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.)

36. Osobám zúčastněným na řízení soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jim nebyla v řízení uložena žádná povinnost, přičemž soud neshledal žádné okolnosti hodné zvláštního zřetele pro přiznání náhrady nákladů (§ 60 odst. 5 a 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. srpna 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu